

Karel Gott, Cikanka

Stny lesa tajemn nad tboitem zn
v dli zpad zhasna zi posledn.
Mrn hledm noc tmou ciknku nevrnou,
zd se mi, e nebude ji nikdy mou.
Ciknko ty krsn, ciknko mal,
srdko ti lska m nespoutala.
Jinho te mmi ern oi tv,
kter se mi zdli bt, tak upimn.
A v ohni tborazrudne tvj vlas
a housl teskliv ozve se hlas.
Vzpome si ciknko, e ml jsem t rd
tu lsku ti nikdo vc neme dt.
Zmmila jsi dui mou, klid vrtit neme,
ve, co ekla sta tv, zmnilo se v le.
Dve ne se rozedn, tvj tbor zmiz v dl,
pro's neekla, bych se tvoj lsky bl.
Ciknko ty krsn, ciknko mal,
srdko ti lska m nespoutala.
Jinho te mmi ern oi tv,
kter se mi zdli bt, tak upimn.